

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudcem JUDr. Michalem Hájkem, Ph.D., ve věci

žalobce: X, narozený X
bytem X

proti
žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 19. 11. 2021, čj. MPSV-2021/144668-421/1,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 11. 2021, čj. MPSV-2021/144668-421/1, a rozhodnutí Úřadu práce České republiky ze dne 23. 7. 2021, čj. CBA-3296/2021-3, **se ruší**, a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku **3 000 Kč** do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce byl dne 6. 1. 2020 zařazen do evidence uchazečů o zaměstnání.

2. Dne 4. 5. 2021 vyzval Úřad práce České republiky – krajská pobočka v Českých Budějovicích (dále jen „úřad práce“) žalobce, aby se dostavil 31. 5. 2021 za účelem zprostředkování zaměstnání.
3. Žalobce požádal o posunutí stanoveného termínu s ohledem na probíhající pandemii onemocnění COVID-19, neboť trpí chronickou respirační chorobou spojenou s poruchou imunity a obává se o své zdraví a život.
4. Úřad práce jej vyzval, aby v případě, že se nemůže dostavit na jeho pobočku ve stanoveném termínu, doložil, z jakého důvodu tak nemůže učinit. Za tím účelem aby předložil buď potvrzení o lékaře o zdravotních omezeních, která mu brání ve schůzce na úřadu práce nebo „potvrzení o dočasné neschopnosti uchazeče o zaměstnání plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání“ (dále jen „potvrzení o dočasné neschopnosti“).
5. Žalobce na to reagoval oznámením, ve kterém uvedl, že na pobočce úřadu práce dochází k porušování protiepidemických opatření. S ohledem na své chronické onemocnění nechce ohrozit své zdraví. Ve stanoveném termínu se nedostavil.
6. Úřad práce jej proto opětovně vyzval k doložení jeho zdravotních potíží.
7. Žalobce předložil dvě zprávy z alergologie. Podle nich je léčen pro středně těžké perzistující alergické astma bronchiale. Navíc má dlouhodobě alergickou rýmu, alergii na trávu, obilí, roztoče, prach, srst psů a koček a břízu. Trpí také vážnou poruchou kloubů. Žalobce také ve svém vyjádření uvedl, že může poskytnout záznamy o porušování protiepidemických pravidel na úřadu práce. V dalším vyjádření sdělil, že videozáznamy není schopen zaslat s ohledem na jejich velikost (více než 20 Mb). Záznamové zařízení si s ohledem na svou tíživou finanční situaci není schopen zajistit.
8. Dne 27. 7. 2021 vydal úřad práce rozhodnutí o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání z důvodu maření součinnosti s úřadem práce podle § 30 odst. 2 písm. f) a odst. 3 ve spojení s § 31 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti.
9. Proti tomu podal žalobce odvolání, které žalovaný zamítl napadeným rozhodnutím a rozhodnutí úřadu práce potvrdil.

II. Shrnutí žaloby

10. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 27. 1. 2022 žalobu u Krajského soudu v Českých Budějovicích.
11. Žalobce poukázal na to, že trpí výraznou obloukovitou rigidní kyfózou (deformací páteře) a dále chronickou respirační chorobou se související poruchou imunity. V souvislosti s šířením onemocnění COVID-19 tedy spadá do okruhu zdravotně ohrožených osob. Proto se odmítl dostavit na úřad práce k osobnímu setkání. Úřad práce jej od 1. 1. 2021 do 30. 4. 2021 uznal za osobu dočasně práce neschopnou. O ukončení tohoto režimu (dočasně práce neschopné osoby) nebyl vyrozuměn ani v dubnu, ani v květnu 2021. Stejně tak o tom nebyl vyrozuměn ke dni podání žaloby. Ve světle těchto skutečností nevěděl, že v pojetí správních orgánů není osobou dočasně práce neschopnou.
12. Dále uvedl, že mu úřadem práce nebyly vypláceny dávky mimořádné okamžité pomoci na ochranné prostředky (mj. respirátor) v řádných termínech. Zejména poukázal na to, že na základě jeho žádosti o tuto dávku ze dne 27. 5. 2021 mu byla

- mimořádná okamžitá pomoc vyplacena až 1. 6. 2021. On se tedy nemohl dostavit na schůzku za účelem zprostředkování zaměstnání 31. 5. 2021. Nemohl totiž dodržet všechna platná protiepidemická opatření – mít respirátor, k jehož zakoupení mu nebyla včas vyplacena dávka. Stejně tak mu zavčas nebyl vyplacen příspěvek na živobytí. Dále nedisponoval ani finančními prostředky na jízdné. Proto se z důvodu uvedeného v § 5 písm. c) bod 7 zákona o zaměstnanosti nedostavil na úřad práce.
13. V tomto ohledu žalobce také namítl, že žalovaný dostatečně nezjistil skutkový stav. Nezjistil totiž, zda žalobci ve skutečnosti byly včas vypláceny dávky sociální pomoci. Tím pádem nezjistil, že úřad práce žalobci neprávem odepřel finanční podporu a žalobce tak nemohl plnit své povinnosti.
 14. Přestože si úřad práce měl být ze své úřední činnosti vědom žalobcovy finanční situace (§ 6 odst. 2 správního řádu, § 4a odst. 1 zákona č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů), vyškrtl žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání. Žalobce je tedy trestán za administrativní prodlení úřadu práce.
 15. Žalobce poukázal také na to, že dávky pomoci v hmotné nouzi (příspěvek na živobytí) mu úřad práce nevyplácel opakovaně. Dostal je tedy do svízelné situace, která vedla až k jeho vyškrtnutí ze seznamu uchazečů o zaměstnání. V tom žalobce spatřuje nejen postup nesouladný se zákonem, ale též porušení svých základních práv dle čl. 30, čl. 31 a čl. 26 odst. 3 Listiny základních práv a svobod. Dále poukázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, konkrétně na rozsudek ze dne 11. 5. 2021, čj. 1 Ads 52/2021-31.
 16. Tím, že žalobci nebyly řádně vypláceny sociální dávky, také nedisponoval dostatečnými finančními prostředky potřebnými pro splnění požadavků úřadu práce na předložení důkazů. Nemohl zakoupit datový nosič a poslat důkaz placenou službou.
 17. K tomu blíže popsal, že učinil oznámení ohledně nedodržování protiepidemických opatření zejména ve dnech 12. 5. 2021 a 24. 5. 2021 – nedodržování zákazu pohybu a pobytu bez ochranných prostředků dýchacích cest. Referent zaměstnanosti, kterého se oznámení týkalo, opakovaně zpochybňoval žalobcovo oznámení. Žalobce byl očité svědek a vyzval úřad práce k vyvrácení svého tvrzení a doložení tvrzení referenta zaměstnanosti. Úřad práce ovšem tvrzení referenta nikterak nedoložil a žalovaný nevyvrátil svědectví žalobce. Úřad práce ve svém rozhodnutí sám připustil, že nad dodržování protiepidemických nařízení svými zaměstnanci nemá kontrolu. Přitom ve svých prostorách mohl zjednat nápravu a dohlédnout na dodržování opatření. Namísto toho ovšem zvolil vyškrtnutí žalobce ze seznamu uchazečů jako vyřešení celé situace. Učinil tak přesto, že žalobce doložil lékařskými zprávami, že trpí chronickým respiračním onemocněním. Žalobci tedy vznikl oprávněný zájem na ochranu svého zdraví [§ 5 písm. c) bod 7 zákona o zaměstnanosti], pro který se nemohl dostavit na úřad práce.
 18. Žalobce také namítl, že se 6. 10. 2021 domáhal nahlédnutí do správního spisu a úřad práce mu toto právo znemožnil. Žalobce z toho důvodu nemohl dostatečně hájit svá práva.
 19. Proto navrhl, aby krajský soud zrušil napadené rozhodnutí.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

20. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že k žalobcem uváděným důvodům pro nedostavení se na schůzku na úřadu práce [§ 5 písm. c) bod 7 zákona o zaměstnanosti] nelze přihlídnout. Subjektivní názor žalobce na opožděnost výplaty dávek mimořádné okamžité pomoci totiž žalovaný nepovažuje za důvodný. Opětovně poukázal na to, že žalobce o příspěvek požádal dne 27. 5. 2021 (čtvrtek), dávka mu byla přiznána následující den 28. 5. 2021 (pátek) a příspěvek byl vyplacen v úterý 1. 6. 2021. V tom žalovaný nespatřuje žádné administrativní pochybení. Dle názoru žalovaného měl žalobce o příspěvek žádat dříve, než dva administrativní dny před sjednanou schůzkou. Na uvedeném nic nemění ani subjektivní názor žalobce, že si o příspěvek žádal včas.
21. Stejně tak nedostavení se ke sjednané schůzce nelze omluvit nedostatkem finančních prostředků žalobce. Špatná finanční situace uchazeče o zaměstnání (žalobce) není dle žalovaného důvodem podle § 5 písm. c) bodu 7 zákona o zaměstnanosti. Žalobce byl zařazen na seznam uchazečů o zaměstnání a měl plnit s tím spojené povinnosti. Měl také předpokládat, že bude úřadem práce vyzván, aby se dostavil za účelem schůzky. Měl si tedy vytvořit dostatečnou finanční rezervu, aby byl schopen tuto povinnost splnit.
22. Argumentaci týkající se dalších - údajně nezaplacených - dávek mimořádné okamžité pomoci označil žalovaný za irelevantní pro posouzení podané žaloby.
23. Stejně tak za irelevantní považuje tvrzení žalobce, že mu byl příspěvek na živobytí vyplacen až 14. 6. 2021. Pokud mu totiž byl vyplacen v polovině června, mohl důkazy (o nedodržování protiepidemických opatření) zaslat ihned po vyplacení.
24. Co se týče důkazů o nedodržování protiepidemických opatření na úřadu práce, žalovaný dodal, že se jedná o nepodložená tvrzení. Nadto bez jakékoliv konkretizace pracovníka, který opatření údajně nedodržoval. Žalovaný též vyjádřil přesvědčení, že pokud by opatření nebyla dodržována, zajisté by úřad práce sjednal nápravu.
25. V žalobcových tvrzeních, že spadá do rizikové skupiny obyvatel v souvislosti s onemocněním COVID-19, taktéž nespatřuje relevantní důvod pro nedostavení se na úřad práce. Dle žalovaného žalobcem předložené lékařské zprávy prokazují pouze to, s jakými onemocněními se dlouhodobě léčí. Neprokazují však, že by z důvodu ohrožení jeho zdravotního stavu nemohl plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání. O nutnosti prokázat svá tvrzení pak byl žalobce dostatečně seznámen. Na uvedeném nic nemění ani to, že jedna ze zpráv (od MUDr. M.) obsahuje poznámku, že žalobce spadá do rizikové skupiny v souvislosti s onemocněním COVID-19. Uvedené totiž opětovně prokazuje pouze dlouhodobý zdravotní stav žalobce, nikoliv jeho (ne)možnost plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání. Nelze pak ani přihlídnout k tomu, že žalobce byl od ledna do dubna 2021 uznán osobou dočasně práce neschopnou a o změně tohoto stavu nebyl vyrozuměn. Dle žalovaného se toto tvrzení týká odlišného řízení a nemá oporu ve spisové dokumentaci.
26. Stejně tak nemá oporu ve spisové dokumentaci žalobcova námitka o znemožnění nahlížení do správního spisu. Naopak ze spisového materiálu plyne, že žalobci bylo před vydáním rozhodnutí úřadu práce umožněno do spisu nahlédnout. Nadto pokud chtěl žalobce nahlížet do správního spisu dne 6. 10. 2021, byla pravděpodobně spisová

dokumentace zaslána k žalovanému pro posouzení žalobcova odvolání z 21. 8. 2021. V rámci odvolacího řízení žalovaný žádnou žádost o nahlížení do spisu neobdržel.

27. Závěrem se vyjádřil k judikatuře, na kterou poukazoval žalobce. Přisvědčil tomu, že veřejná správa je zajisté službou veřejnosti. Nicméně na druhou stranu poukázal na to, že zprostředkování zaměstnání se neobejde bez aktivního a kooperativního jednání uchazeče o zaměstnání. Přitom dostavovat se ve stanovených termínech na úřad práce je jednou ze základních povinností uchazeče, jak ostatně ve své judikatuře uvádí i Nejvyšší správní soud (poukázal na rozsudek ze dne 8. 2. 2012, čj. 3 Ads 182/2011-93). Vyřazení žalobce z evidence uchazečů nebylo dle žalovaného rozhodnutím, které by popíralo účel činnosti úřadů práce. Jednalo se o zákonný důsledek porušení jeho povinností. I přesto, že uchazeči o zaměstnání se nacházejí v tíživé sociální, finanční a psychické situaci, nezabývá je to povinností dodržovat zákonem stanovené postupy.
28. Žalovaný tedy s ohledem na uvedené neshledal jediný důvod, pro který by mělo být žalobcova absence na sjednané schůzce omluvena.
29. Žalovaný navrhl, aby krajský soud žalobu zamítl.

IV. Právní hodnocení krajského soudu

30. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.). O žalobě rozhodl bez jednání postupem podle § 51 s. ř. s.
31. Žalobce navrhl provést jako důkaz rozhodnutí úřadu práce ze dne 7. 9. 2020, čj. 55816-2020/CBU, a své odvolání proti tomuto rozhodnutí ze dne 24. 9. 2020. Dále navrhl provést jako důkaz rozhodnutí úřadu práce ze dne 8. 1. 2021, čj. 1738/2021/CBU a své odvolání proti němu ze dne 4. 2. 2021. Taktéž navrhl provést jako důkaz potvrzení o přijatých platbách příspěvků na živobytí z měsíců duben, červen a srpen 2021 a dávky mimořádné okamžité pomoci ze dne 1. 6. 2021. Konečně navrhl provést jako důkazy také přípisy z 31. 5. 2021 a 15. 6. 2021.
32. Krajský soud k navrženým důkazům uvádí, že přípisy z 31. 5. 2021 a 15. 6. 2021 a potvrzení o přijaté platbě dne 1. 6. 2021 jsou již součástí předloženého správního spisu, a proto není třeba je provádět (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, čj. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
33. Rozhodnutí úřadu práce ze dne 7. 9. 2020, čj. 55816-2020/CBU, a ze dne 8. 1. 2021, čj. 1738/2021/CBU, se týkají nepřiznání a odejmutí příspěvku na živobytí. S ohledem na to, že vyplácení dávek nebylo k posouzení věci třeba zjišťovat, krajský soud tato rozhodnutí včetně odvolání proti nim považuje za nadbytečné důkazy, a proto je neprovedl. Stejně tak krajský soud vyhodnotil jako nadbytečné provádět jako důkaz potvrzení o platbách z měsíců duben, červen a srpen 2021.
34. Žaloba je důvodná.
35. Podle § 30 odst. 2 písm. f) zákona o zaměstnanosti uchazeče o zaměstnání krajská pobočka Úřadu práce z evidence uchazečů o zaměstnání rozhodnutím vyřadí, jestliže bez vážného důvodu „*maří součinnost s krajskou pobočkou Úřadu práce (§ 31).*“
36. Podle § 31 písm. c) zákona o zaměstnanosti uchazeč o zaměstnání maří součinnost s krajskou pobočkou Úřadu práce, jestliže „*se nedostaví na krajskou pobočku Úřadu*

práce nebo kontaktní místo veřejné správy ve stanoveném termínu bez vážných důvodů [§ 5 písm. c)].“

37. Podle § 5 písm. c) bod 7 zákona o zaměstnanosti se za vážné důvody považují mimo jiné „[d]ůvody spočívající v jiných vážných osobních důvodech, například etických, mravních či náboženských, **nebo důvodech hodných zvláštního zřetele**“ (důraz doplněn).
38. Nejvyšší správní soud se v rámci své rozhodovací činnosti výkladem citovaných ustanovení opakovaně zabýval (např. rozsudek ze dne 30. 6. 2014, čj. 4 Ads 124/2013-82, ze dne 3. 12. 2015, čj. 7 Ads 268/2015-30, či ze dne 4. 4. 2019, čj. 3 Ads 349/2017-28). Zdůraznil přitom, že pro posuzování, zda došlo k maření součinnosti s úřadem práce, je třeba přihlížet ke konkrétním okolnostem případu, zohlednit povahu (intenzitu) porušení povinnosti a důvod takového porušení (např. zda k němu došlo úmyslně, z lhostejnosti, či v důsledku omluvitelného omylu). Současně upozornil na skutečnost, že výčet vážných důvodů obsažených v § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti je toliko demonstrativní, což umožňuje zohlednit i jiné důvody, než ty, které výslovně uvádí zákon. To je ostatně patrné i ze skutečnosti, že § 5 písm. c) bod 7 zákona o zaměstnanosti zakotvuje širokou kategorii „jiných vážných osobních důvodů“, potažmo „důvodů hodných zvláštního zřetele“, které pokryjí i případy nespádající pod žádný z dříve vyjmenovaných důvodů.
39. V rozsudku ze dne 3. 12. 2015, čj. 7 Ads 268/2015-30, Nejvyšší správní soud dovedl, že s ohledem na dalekosáhlé důsledky vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání „[m]usí úřad práce hledat proporcionalitu mezi těmito důsledky a závažností porušení povinnosti ze strany uchazeče o zaměstnání (respektive důvody, pro které povinnost porušil). Posuzování této proporcionality se musí promítnout do interpretace pojmu ‚vážný důvod‘ a následně také do aplikace zákonných ustanovení na konkrétní případ.“
40. Krajský soud v pravé řadě předesílá, že žalobcem uváděné okolnosti by za běžné situace k omluvě jeho absence na schůzce na úřadu práce nemohly stačit. Nicméně v daném případě je potřeba zohlednit situaci, která v dané době panovala.
41. Na území České republiky (ale i jinde ve světě) na přelomu zimy a jara 2021 probíhala již několikátá vlna koronavirové pandemie. Úřad práce ve svém rozhodnutí uvedl, že ke dni 31. 5. 2021 bylo z testovaných pozitivních na onemocnění COVID-19 pouze 9 osob a žalovaný tedy vyčkal se sjednáním schůzky do doby, kdy se celá situace zlepšovala. Z veřejně dostupných zdrojů ovšem plyne, že celkový počet nakažených koronavirem se v jižních Čechách pohyboval okolo téměř 900 případů (dostupné na: <https://www.kraj-jihocesky.cz/cs/pocet-aktivnich-pripadu-covid-19-v-jihoceskem-kraji-klesl-na-871-osob>). Celorepubliková situace se sice zlepšovala, ale stav stále nebyl dobrý. Celkový počet nemocných dne 31. 5. 2021 činil 12 905 osob, nových případů za tento den bylo 526 a hospitalizovaných bylo 559 osob, z toho 99 bylo ve vážném stavu (dostupné na <https://onemocneni-aktualne.mzcr.cz/covid-19>). Závažnost situace v daném období demonstrují i mimořádná opatření vlády, kterými byl ke dni 31. 5. 2021 mimo jiné omezen provoz škol (usnesení vlády ze dne 24. 5. 2021, č. 485; dostupné na <https://www.vlada.cz/assets/media-centrum/aktualne/omezeni-skol-0485.pdf>) nebo i maloobchodní prodej zboží a služeb a poskytování služeb (usnesení vlády ze dne 28. 5. 2021, č. 486; dostupné na <https://www.vlada.cz/assets/media-centrum/aktualne/stravovaci-sluzby-0486.pdf>). Přestože již docházelo k poklesu případů osob pozitivně testovaných na koronavirus, situace byla stále vážná a riziko

nákazy rozhodně nebylo zanedbatelné. Taktéž nelze přehlédnout, že jakkoli se v dané době zlepšila i dostupnost očkování proti nemoci COVID-19, k 31. 5. 2021 mělo dokončené očkování pouze 13,9 % obyvatel České republiky (<https://www.mzcr.cz/tiskove-centrum-mz/denni-prehled-dat-k-ockovani-proti-covid-19-k-31-5-2021/>).

42. Žalobce ve svých podáních opakovaně vyjadřoval obavu o svoje zdraví a život. Odůvodňoval je tím, že trpí závažným respiračním onemocněním – středně těžkým perzistujícím alergickým astma bronchiale. Z lékařské zprávy MUDr. M. plyne, že žalobce spadá do rizikové skupiny v souvislosti s onemocněním COVID-19. Krajský soud se neztotožnil s názorem žalovaného, že k žalobcem předloženým zprávám a tvrzeným okolnostem týkajících se jeho zdravotního stavu nelze přihlídnout. Z rozhodnutí obou správních orgánů plyne, že po žalobci požadovali nějakou zprávu o jeho aktuální indispozici. Podle jejich výkladu by pak patrně jediným legitimním důvodem omluvy bylo, pokud by žalobce byl upoután na lůžko, nebo jiný důvod, který by mu fyzicky bránil dostavit se na úřad práce. Takový výklad ovšem krajský soud považuje s ohledem na celkovou situaci za nesprávný. Naopak je nutné v době probíhající pandemie vzít v potaz i dlouhodobé obtíže žalobce, z nichž jednoznačně vyplývá, že je onemocněním COVID-19 více ohrožen. Je proto pochopitelné, že jeho zdravotní stav vyžaduje vyšší opatrnost. Tuto skutečnost proto musí žalovaný pečlivě vážit oproti vytykánému porušení žalobcovy povinnosti dostavit se na úřad práce.
43. V nyní posuzované věci krajský soud shledal, že jednání žalobce nedosahovalo intenzity maření součinnosti s úřadem práce. Pakliže žalobce opakovaně argumentoval pandemickou situací a s tím spojenými legitimními obavami o své zdraví (opřeny o předloženou lékařskou zprávu), bylo by namíste sjednat s ním schůzku na dobu, kdy by se situace již zcela (či alespoň v dostatečné míře) uklidnila tak, aby i pro osoby s jeho zdravotními obtížemi setkávání se s jinými lidmi nepředstavovalo nepřiměřené ohrožení.
44. Vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání proto krajský soud považuje s ohledem na shora popsané okolnosti věci za neproporcionální oproti jeho následkům (mezi něž spadá nejen nezprostředkování práce, ale například i v nutnosti žalobce platit zdravotní pojištění, atd.). Krajský soud poukazuje na to, že z žalobcových podání nečiší odpor k hledání práce či schůzce jako takové. Stejně tak schůzky kategoricky neignoruje. Ze všech shora uvedených důvodů proto krajský soud ve výsledku neshledal, že by žalobce svým jednáním bez vážných důvodů mařil součinnost s úřadem práce.
45. Jelikož již shora uvedené postačuje ke zrušení rozhodnutí správních orgánů, krajský soud se zbylými žalobními námitkami pro nadbytečnost již nezabýval.

V. Závěr a náklady řízení

46. Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že žaloba je důvodná, a proto podle § 78 odst. 1 a 3 s. ř. s., napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí úřadu práce zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Správní orgány jsou právním názorem krajského soudu vázány (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

47. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl ve smyslu § 60 odst. 1 věty první s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
48. Žalovaný, který neměl v soudním řízení úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.
49. Pokud jde o procesně úspěšného žalobce, v jeho případě jsou náklady řízení představovány zaplaceným soudním poplatkem ve výši 3 000 Kč. Tuto částku 3 000 Kč je žalovaný povinen zaplatit žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

České Budějovice 5. září 2022

JUDr. Michal Hájek, Ph.D.
samosoudce